

Reader columns Sport FM

In 2016 zijn we gestart met columns van aansprekende mensen uit de sportwereld. Zij geven hun visie op een actueel onderwerp. In deze reader de drie columns die tot op heden zijn verschenen.

“Het voetbal heeft enkele doodzieke trekjes”

“Het voetbal heeft een aantal doodzieke trekjes. Dat zit hem bij de fans, maar het begint bij de spelers op het veld. Voetballers proberen aan de lopende band vals te spelen, maken schwalbes en stellen zich aan als er niets aan de hand is. Dat is killing voor de sport. We hebben dat jaren afgedaan als professioneel, maar kijk naar sporten als rugby, handbal of NBA basketball. Daar is het echt not done om vals te spelen. Je plaatst namelijk jouw eigen sport in een kwaad daglicht. Als jouw sport bekend staat als een sport waar vals gespeeld wordt, dan kom je aan de basis van jouw eigen product. In dit geval jouw sport. Het klinkt raar, maar voetballers kun je niet vertrouwen.”

‘Scheidsrechters hebben een onmogelijke baan’

Scheidsrechters

“En dan wagen wij ons druk te maken om scheidsrechters. Die hebben een onmogelijke baan. Ze moeten al in een split second keuzes maken, maar daar komt ook nog een chronisch stuk theater bij van de spelers. Dan hebben we geen recht meer om kritiek te hebben op de scheidsrechters. In de grote Amerikaanse sportcompetities hebben ze dat beter in de gaten. Ze verdienen samen elkaars brood en zorgen voor een goed product: een mooie, spectaculaire en eerlijke sport. Iemand die daar aan durft te komen, wordt meteen gecorrigeerd en berispt.”

Door Bob van Oosterhout

Supporters

“Wat op het veld gebeurt, slaat over naar de tribunes. Wat je op de tribunes van een voetbalstadion ziet is totale anarchie. Feyenoord is een fantastische club, maar de agressie die soms van die tribune afstraalt gaat erg ver. Dan zie je een dosis prehistorische agressie voorbij komen. Bij het voetbal hebben we het idee dat we naar oorlog aan het kijken zijn. Dat slaat door en daarom krijg je van die excessen zoals het geval Riechedly Bazoer bij ADO Den Haag en Kenneth Vermeer in de ArenA. Daarbij past geen enkele relativering. We moeten niet zeggen dat het een kleine groep is en dat het om incidenten gaat, want deze ongein is chronisch.”

‘We moeten deze mooie sport vermarktbaar houden’

Vermarktbaar

“We moeten keihard optreden om deze fantastische sport mooi, schoon, eerlijk en daardoor vermarktbaar te houden. In sportsponsoring gaat het steeds vaker over ‘story telling’. Je wilt jouw product, dienst of bedrijf koppelen aan bepaalde normen en waarden die bij een sport horen. Maar als voetbal steeds meer bekend komt te staan als agressief en oneerlijk, dan wordt het in de bestuurskamer steeds meer onderwerp van discussie om je wel of niet met die sport te associëren. Ik sta er misschien wat negatief in, maar er moet wat gebeuren om deze mooie sport te beschermen.”

Imagoschade

“Een club als ADO Den Haag heeft al decennia lang een imago probleem. Een mooie club met een mooi stadion en een grote achterban. En toch heeft ADO iets negatiefs. Dat heeft te maken met dingen die door de jaren heen op de tribune gebeuren. Jaren terug riep ik dat ze Foppe de Haan als coach moesten halen en HEMA als hoofdsponsor. Twee sympathieke Nederlandse merken. Feyenoord heeft datzelfde imago probleem een beetje. Ik snap wat ze over Het Legioen en de sfeer in De Kuip zeggen, maar ook ik heb daar wel eens moeten vrezen voor mijn leven. Naar een dergelijk sportstadion ga ik dus niet altijd rustig heen met mijn kinderen.”

‘In het amateurvoetbal doen ze de profs na’

Amateursport

“Hetzelfde vindt plaats op amateurniveau. Onlangs was ik bij een jeugdwedstrijd in het amateurvoetbal en de jongen die scoorde sprintte naar de hoekvlag aan de andere kant van het veld om zijn goal te vieren. Dat heeft hij op tv gezien, want normaal zitten daar de uitsupporters. In het amateurvoetbal doen ze de profs na. Jonge jongens imiteren de vrije trap van Cristiano Ronaldo, maar maken ook de meest geforceerde schwalbes. De voetbalsport aan de brede onderkant van de piramide heeft er last van als de top een slecht imago heeft.”

Sponsors

“Soms haken sponsors daardoor af en ergens is het ook wel begrijpelijk dat ze zich daardoor laten leiden. Niet altijd goed, maar ik heb er wel begrip voor. Als er gedonder is bij de club die jij sponsort en je krijgt dat overal te horen, dan krijg je het idee dat jouw merk in een negatieve context geplaatst wordt. Er zijn goede do's en don'ts hoe je dat als sponsor wel of niet moet doen, maar het is onomkeerbaar dat bedrijven zich soms afvragen hoe ver ze het laten komen.”

Over Bob van Oosterhout

Bob van Oosterhout richtte in 1997 Triple Double op en is een commercieel, creatief en enthousiast sportmarketeer met een enorm netwerk in bedrijfsleven, sport en (sport)media. Hij werd verkozen tot 'Sportmarketeer van het Jaar 2009', uitgeroepen tot 'Sponsor Personality van het Jaar 2010' en hij won de BOV Trofee (Beste Ondernemers Visie) 2011. Tevens maakt Bob deel uit van het BNR Sportpanel en is hij de auteur van het boek 'De Sportsponsors Top 100 Aller Tijden'.

Door André Cats

“Vrijwel het hele Paralympic TeamNL is fulltime sporter”

In elke geprinte editie van Sport FM presenteren we een gastcolumnist. Was dat in de vorige editie Bob van Oosterhout, in de vierde uitgave van 2016 vertelt André Cats (chef de mission van Paralympic TeamNL) over de ontwikkeling van de sport en laat hij zijn licht schijnen over de Paralympische Spelen in Rio de Janeiro (7-18 september).

.....

“Als je de afgelopen jaren kijkt naar de ontwikkelingen van de paralympische sport, dan gaat dat de goede kant op. Dan heb ik het over zaken als de professionaliseren van de sport en de competitiedichtheid. Dat is de afgelopen vier jaar in een indrukwekkend tempo gegaan. We zitten middenin turbulente ontwikkelingen. Een mooi voorbeeld is dat me een tijd terug gevraagd werd of ik een paar sporters kon noemen die hun sport combineren met werk. Van het 114 koppen tellende paralympische team is dat vrijwel niemand. Bijna iedereen bedrijft fulltime topsport. Dat is een enorme ontwikkeling in vergelijking met vier jaar terug. Toen was die mogelijkheid er wel, maar sporters hadden ook andere dingen te doen. In Nederland is

het zo dat de statusregeling ook voor paralympiërs geldt. Deze sporters hebben dus ook de mogelijkheid om een stipendium af te nemen. Dat is in Nederland een heel net salaris, waardoor ze in hun eigen onderhoud kunnen voorzien en in staat gesteld worden om fulltime te sporten.”

Amateursport

“Ook als je naar de amateursport kijkt, zie je positieve ontwikkelingen. Je ziet dat naarmate de paralympische sport bekender wordt er meer rolmodellen ontstaan. Denk aan Marlou van Rhijn, Ronald Hertog en wielrenster Alyda Norbruis. Mensen met een beperking zien dat je volop kunt sporten op hun eigen ambitieniveau en dat het zelfs op paralympisch niveau

kan. Ook merk ik dat wij vier jaar geleden op zoek moesten naar sporttalent en dat nu het sporttalent ons juist vindt.”

“Ook de integratie van de paralympische sport bij de reguliere sportbonden zet zich door. Van de dertien sporten die naar de Paralympische Spelen gaan, gaan er twaalf vanuit de reguliere sportbond en wordt de gehandicapte sport boccia ondersteund vanuit Gehandicaptensport Nederland. Zij hadden in het verleden alle paralympische sporten onder hun beheer. Ondanks de positieve processen binnen die integratie hebben we te maken met groeipijnen. Sportbonden komen voor uitdagingen te staan. Neem de zwembond: negentien paralympische sporters gaan naar Rio. Alles daar omheen moet goed geregeld worden: de uitzending naar Rio, het hotel, de tickets. Voorheen gebeurde dat bij wijze van spreken op een vrijdagmiddag, maar dat is nu wel anders. Bonden gaan er goed mee om, maar het blijft een uitdaging. Daar moeten we samen over nadenken. De sport ontwikkelt zich in een positieve richting, maar hoe kunnen we dat op een verantwoorde manier blijven borgen?”

Beeld: Mathilde Duso

Paralympische Spelen

“Het worden lange dagen in Rio de Janeiro. Ik begin elke dag om kwart voor zeven 's ochtends met een stafvergadering samen met het kernteam van NOC*NSF. Vervolgens ga ik door naar de meeting met alle chefs de mission. De rest van de dag bezoek ik wedstrijden, trainingen en houd ik gesprekken met coaches en sporters. Hopelijk zijn dat vreugdevolle gesprekken naar aanleiding van goede resultaten, maar af en toe krijg ik ook te maken met teleurgestelde mensen. Daarnaast houd ik ook zaken als veiligheid en de logistieke kant in de gaten. Dat doe ik wel samen met een tiental mensen die bij de staf van NOC*NSF behoren. In de Nederlandse setting is de positie van chef de mission een hele verantwoordelijke. Mijn dagen in Rio zijn vol, gevarieerd, hectisch en intens.

voor deze sporters een klankbord zijn. Ik bemoei me meer met de gehele operatie: coaches, technisch directeuren en teammanagers. Dat is globaal de taakverdeling die Esther en ik hebben. Zij neemt een enorme brok aan ervaring mee als sporter. Ze zal de sporters ondersteunen en van tips voorzien. Ik ben blij dat ze als assistent-chef haar ervaring kan doorgeven.”

Vorbereiding

“De temperaturen in Rio hebben wel invloed op de voorbereiding. De sporters voor wie het klimaat een factor is, bereiden zich voor in Zuid-Europa. Voornamelijk in Portugal. Het is weliswaar niet zo warm als in Rio, maar de klimatologische omstandigheden zijn wel vergelijkbaar. Ook hebben we goed nagedacht over het moment van afreizen. Vier

‘Mijn dagen in Rio zijn vol, gevarieerd, hectisch en intens’

Professionalisering van de paralympische sport is in indrukwekkend tempo gegaan

Ik probeer wel genoeg uren te slapen. Je moet gedisciplineerd zijn en dus ook op tijd naar bed gaan. Structuur houden in die hectische periode is belangrijk. Daar hoort voldoende slaap bij.”

“Esther Vergeer is er als assistent-chef de mission ook bij in Rio. Vanuit haar ervaring als topsporter gaat ze zich meer bekommeren om de sporters. Zij zal dus met name

jaar geleden kwam een aantal sporters op het laatste moment aan, maar dat was een uurtje vliegen. Nu zitten ze twaalf uur in een vliegtuig en dat heeft meer impact. Daarnaast zijn het daar vrij korte dagen, want het is vroeg donker. Ook dat is voor een aantal sporters relevant om rekening mee te houden. We houden rekening met zaken als luchtvochtigheid, maar de omstandigheden zijn ook weer niet extreem.”

Tevreden

“Mijn tevredenheid achteraf is afhankelijk van een aantal factoren. We gaan er naartoe voor medailles, dus willen we tevreden zijn over de resultaten. We gaan met een grotere ploeg, dus hebben meer medaillekansen dan in Londen. Daarnaast hoop ik dat iedereen gezond en blessurevrij weer thuis komt. En tot slot hoop ik dat we ons als team op een positieve manier presenteren. Eens in de vier jaar ligt ook de paralympische sport onder een vergrootglas en dat is een mooie kans om te laten zien wat voor mooie sport het is. Ik meet mijn tevredenheid dus af aan die drie aspecten.”

Door Femke Dekker

“Er moet nazorg voor topsporters komen”

De Olympische Spelen en Paralympics zitten er weer op. Over het algemeen succesvol voor Nederland, maar wat gebeurt er als je stopt als topsporter? Voormalig roeier Femke Dekker (zilver in de vrouwen acht in Beijing) is in haar column kritisch richting NOC*NSF en de roeibond. “Er moet geïnvesteerd worden in de nazorg.”

“Het waren voor mij de eerste Olympische en Paralympische Spelen vanaf de bank nadat ik in 2000, 2004 en 2008 als actief sporter heb deelgenomen. In 2012 ging ik erheen in de race voor een plek in de AtletenCommissie van het IOC. Het begon bij mij echt te leven in de tweede week en toen zat ik van 's middags tot 's avonds laat aan de buis gekluisterd. In de eerste week had ik het gevoel dat ik er niet meer bij hoorde en dat was wel een reality check. Vanaf week twee werd ik vooral trots op

het Nederlands team en het feit dat ik voor altijd een olympiër blijf.”

Paralympics

“Door mijn stijgende interesse in de Olympische Spelen gingen de Paralympics nog meer bij mij leven. Sowieso was die interesse groot, omdat ik vier paralympiërs persoonlijk ken. Ik was wel verbaasd dat het zo weinig werd uitgezonden. Tussen 7 en 8 in de ochtend keek ik het op de NOS en verder alleen via de live stream. Het verschil in

uitzendingen met de Olympische Spelen was zo groot. Paralympic TeamNL was enorm succesvol en verdiende meer aandacht. Wat de reden is voor de weinige animo, weet ik niet precies. Wellicht zijn de mensen onwetend over het niveau en de Paralympics zelf. Als sporter weet je wat je ervoor moet doen. En paralympiërs proberen ondanks hun beperkingen ook het beste uit zichzelf te halen. Ze hebben dezelfde en misschien nog wel een grotere drive dan olympiërs om een medaille te veroveren.”

Na jouw topsportcarrière ben je op jezelf aangewezen

Niets na topsport

“Stop je als topsporter, dan is er niets meer. Geen protocol vanuit NOC*NSF voor sporters die stoppen. Als je stopt, ben je op jezelf aangewezen. Niet alleen door - in mijn geval - de roeibond, maar ook door NOC*NSF. Als je wil, kun je zelf alleen hulp vragen aan NOC*NSF en via Randstad kijken naar een tweede carrière. Het zijn slechts beperkte faciliteiten. Het gebeurt allemaal op basis dat je als sporter het initiatief moet nemen. Gelukkig had ik als topsporter al een baan bij de politie, maar had wel zorg nodig op andere vlakken toen ik stopte. Je kunt niet in mensen investeren als topsporter en wanneer ze hun kunstje hebben gedaan ze laten vallen. Dat gebeurt nu. Tijdens jouw topsportloopbaan word je op alle vlakken ondersteund, maar als je gepresteerd hebt niet meer.”

Teleurstelling

“De kans dat je als olympiër een medaille wint is ook niet zo groot. Als topsporter wil je het hoogst haalbare en als je de hele tijd wordt geconfronteerd dat iedereen wil winnen en het lukt jou niet, is dat een enorme teleurstelling. Je voelt jezelf dan soms een loser. Dat doet wat met je als persoon. NOC*NSF en de sportbonden moet meer investeren om met die teleurstellingen bij sporters om te gaan. Je stopt jouw topsportcarrière als loser, omdat je niet aan de medaille-eis hebt voldaan. Dat moet je jouw hele leven een plek geven. Wees als sportkoepel trots op de mensen die tijdens de Spelen en Paralympics voor jouw land zijn uitgekomen. De enkelingen die medailles winnen, mag je natuurlijk extra eren. Maar begeleid de sporters die teleurgesteld zijn. NOC*NSF legt de lat steeds hoger met de top-8 ambitie en de wens meer medailles te winnen tijdens de Spelen. Dat betekent ook extra druk voor de sporters en de kans op het losergevoel wordt dus groter.”

Besef

“Dit besef hoe hard het kan zijn voor ex-topsporters is pas gekomen toen ik deze Olympische Spelen vanaf de bank bekeek.

Ik merk hoe burgers en de media praten over sporters. We zijn als Nederlanders erg hard en vinden dat onze topsporters moeten presteren. Als Dafne Schippers geen goud haalt, dan hebben we al snel onze mening klaar. De sporter zelf heeft het al moeilijk genoeg en als dan ook de rest van Nederland een groot verschil maakt tussen winnen en niet winnen, dan is dat extra zwaar voor de atleet. Ik zou een pleidooi willen houden dat NOC*NSF op korte termijn de nazorg voor sporters gaat aanbieden. Dit in samenwerking met de sportbonden. Al ben ik bang dat ze eerst gaan uitvechten bij wie überhaupt de verantwoordelijkheid ligt.”

“Ik voel me als ex-sporter niet zozeer vergeten, maar de sportbonden en NOC*NSF kunnen er meer aan doen om voormalige atleten te betrekken bij verschillende evenementen. We leven in het hier en nu, dus ergens snap ik ook wel dat de aandacht niet gericht is op voormalige topsporters. Het is wel jammer, want de ervaringen van ex-topsporters kun je ontzettend goed gebruiken voor als bijvoorbeeld het opzetten van een nazorg programma voor topsporters.”

Als je niet presteert, voel je jezelf soms een loser

Beeld: Katie Steenman

Goud op de Werkvloer

Op de website van NOC*NSF geeft de sportkoepel aan zich wel degelijk te bekommeren om oud-topsporters. Dit is alleen, zoals Dekker aangeeft, op het gebied van een tweede carrière. Op de website geeft NOC*NSF hier uitleg over. “Topsport is meer dan ooit een fulltime beroep. Het beroep van topsporter is echter geen lifetime employment. Gemiddeld genomen stopt de loopbaan van een topsporter tussen het 30e en 35e levensjaar. Het einde van de sportcarrière betekent voor veel topsporters het begin van een geheel nieuw en ander leven. Daarom hecht NOC*NSF er waarde aan dat sporters zich al tijdens hun topsportcarrière voorbereiden op een carrière na de topsport. NOC*NSF zet zich in voor flexibel onderwijs en biedt via Partner in Sport Randstad het programma Goud op de Werkvloer aan.”